

---

titel	Bevrijd van de seksuele obsessie
ondertitel	<i>Het verhaal van Mike Franklin</i>
auteur	Kamsteeg, Aad
achtergrond	
bron	CVKoers 08/2003
jaartal	2003
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

Het artikel *Bevrijd van de seksuele obsessie* vertelt het verhaal van Mike Franklin. Vanaf zijn jongensjaren werd hij beheerst door homoseksuele gevoelens die overgingen in een (homo)seksuele verslaving. Als zijn relatie met God veranderd en Mike contact krijgt met hulpverleners in een gemeente, begint een veranderingsproces, waarin hij geleidelijk aan bevrijd wordt van (homo)seksuele obsessies. De artikelen bevatten de tekst van een lezing voor Contrario. Ze gaan over de vraag hoe we als homo's en lesbiennes samen met de rest van de gemeente van Christus verder kunnen komen. Het is een verslag van een persoonlijke zoektocht en lezing van de Bijbel. Over identiteit, geaardheid en het gezag van de Schrift.

Bevrijd van de seksuele obsessie

Het verhaal van Mike Franklin

Aad Kamsteeg

Mike zat verstrikt in een dubbelleven. Voor het oog was hij een evenwichtige, getalenteerde christen. Maar ondertussen worstelde hij met een seksuele verslaving en wist hij zijn homoseksuele gevoelens geen plaats te geven. Beide werelden botsten uiteindelijk keihard. Dat was het begin van een weg van herstel, waarin Mike ook anders met zijn homoseksualiteit leerde omgaan.

Mijn naam is Mike Franklin. Ik werd in een christelijk gezin geboren. Althans, zo keken anderen tegen ons aan. We gingen keurig naar de kerk en als de ouderlingen op bezoek waren geweest, brachten ze positief verslag uit bij hun kerkenraad. Niet dat er bij ons nooit positieve dingen gebeurden. Ik herinner me dat toen ik vijf jaar was, ik ervoer dat de Here Jezus mijn leven aanraakte. Hoe jong ik ook was, ik besepte toen dat ik niet zonder Hem kon. Maar er leefde zóveel onuitgesproken pijn in ons gezin.

Mijn moeder was de oudste van veertien kinderen. Zij en haar oudste zuster waren de enigen van wie mijn grootvader de natuurlijke vader was. De overigen waren afkomstig uit een langdurige affaire van mijn grootmoeder met een andere man, ook tijdens haar huwelijk. Heel haar leven heeft mijn moeder daar diep onder geleden. Toen ze mijn vader ontmoette, nam ze zich vast voor het zelf beter te doen. Zij zou een volmaakt christelijk gezin stichten. Hard werken en geen fouten maken, waren haar obsessies.

Mijn vader was de jongste van zeven kinderen. Ook hij had veel pijn ervaren. Hij verloor zijn broer toen hij zelf nog maar een kind was. Zijn vader stierf toen hij zestien was en hij werd opgevoed door zijn zuster. Hij praatte daar later nauwelijks over. Het leek alsof ook hij zich voor zijn afkomst schaamde. Hij werd een harde man, ongenaakbaar. Ik kan me niet herinneren dat hij ons ooit op schoot nam, knuffelde, omarmde. Mijn broer en ik moesten echte mannen worden. Daar zou hij wel voor zorgen.

Zijn favoriete uitspraak was: „En, wat heb je vandaag gepresteerd?” Ik deed mijn best, maar voor hem was niets goed genoeg. Nu weet ik dat achter zijn machogedrag een enorme angst en onzekerheid schuil gingen. Ik had ook een oudere broer. Voorzover ik me herinner, had hij vanaf het begin een hekel aan mij. Later erkende hij dat hij jaloers was geweest op mijn muzikale talenten. Ik ging fysieke uitdagingen uit de weg, maar hij daagde me altijd uit te vechten. Mijn jongere zuster torste het familiegebeuren als een zware last mee. We voelen ons beiden niet geliefd en zochten troost bij elkaar. Het was allemaal zo verwarrend.

Wanhopig

Als kind al merkte ik dat ik 'anders' was, dat ik homoseksuele gevoelens had. Wat gebeurde er in mijn lijf? Thuis of in de kerk werd nooit over dat soort onderwerpen gesproken. Naar wie moest ik toe? Ik voelde me alleen maar verschrikkelijk zondig. Vaak was ik volstrekt wanhopig. Louter het feit dat ik toch de Here Jezus had leren kennen, weerhield me ervan zelfmoord te plegen.

Ik werd al snel een meester in het verbergen van mijn dubbelleven. Ik was vooral bang dat anderen 'het' te weten zouden komen. In de kerk was ik actief met mijn muzikale gaven. Ik werd al snel een meester in het verbergen van mijn dubbelleven. Elke keer als ik toegaf aan een seksuele zonde, vroeg ik God om vergeving. Maar ik was vooral bang dat anderen 'het' te weten zouden komen. Bang dat ik de Naam van Christus te grabbel zou gooien. Achteraf weet ik dat die geheimhouding meewerkte aan mijn gebondenheid. Ik wilde loskomen. Maar ik had er geen idee van hoe. Van bevrijding had ik nog nooit gehoord.

Ik wilde vóór alles aanvaard worden door jongens die er sterk en stoer uitzagen, ik was geobsedeerd door de wens net als hen te zijn. Dan zouden mijn vader en broer mij wel accepteren. Om maar in de gunst te komen bij jongens en een plek in hun leven te veroveren, nam ik mijn toevlucht tot seksuele relaties. Ik verloor wat werkelijke intimiteit inhoudt.

Verboden relaties

Ik ging studeren om mij verder in muziek en bijbelstudie te specialiseren. Maar mijn eenzaamheid en leegheid werden er niet door overwonnen. Seksuele partners verhuisden of trouwden. Ik stroopte de

seksshops af. Om mijn innerlijke pijn te verlichten, zocht ik bevrediging in pornografie. De kloof tussen hoe ik wilde leven en wat ik in werkelijkheid deed, leek niet meer te overbruggen. Ik studeerde af en vond kerkelijk werk als leider van jeugdgroepen. Ik ervoer dat als mogelijkheid een nieuwe start te maken. Maar helaas hield ik mijn grote geheim verborgen, ook voor mensen die mij misschien hadden kunnen helpen.

Om mijn innerlijke pijn te verlichten, zocht ik bevrediging in pornografie. De kloof tussen hoe ik wilde leven en wat ik in werkelijkheid deed, leek niet meer te overbruggen

Drieënhalf jaar lang leek het de goede kant op te gaan. Daarna viel ik terug in mijn oude patroon. Jongeren die mij waren toevertrouwd, werden mijn slachtoffer. Ik heb verschillende tieners misbruikt. Er was een innerlijke drang, alsof ik 'zonder' niet verder kon leven. De spanning bouwde zich op. Twee werelden botsten keihard met elkaar. Na een half jaar kon ik het niet meer uithouden. Ik ging naar de dominee en vertelde hem alles. Hij zei me dat nog geen van de jongens een klacht had ingediend. Hij wilde me vergeven en veronderstelde dat mijn leven weer 'normaal' kon worden. En ik deed mijn best: ik ging naar de jongens toe die ik misbruikt had. Ik zei hun dat alles mijn schuld was geweest. Ook besloot ik hulp te zoeken.

Gebroken hart

Ik verhuisde naar een grote stad. Daar ging ik op mijn knieën en vroeg God mij de juiste mensen te laten ontmoeten. Ik besloot geen kerkelijk werk meer te doen en mij aan mijn muziekcarrière te wijden. In mijn nieuwe woonplaats kende ik niemand. Ik betrok een klein appartement, met niet veel meer dan een tafel, bed en koelkast. In die tijd brak God mijn hart. Hij zei me: 'Houd eerst maar eens op allerlei dingen voor Mij te willen doen. Wéés er gewoon voor Mij.' In die tijd huilde ik vaak als ik in de Bijbel las. Voor het eerst in mijn leven had ik diep berouw. Ik overzag alle pijn en verwoesting die ik had aangericht. Ik schreef brieven, voerde telefoongesprekken en bezocht de mensen die ik in het verleden had beschadigd. Ook ging ik naar mijn ouders toe en vertelde hun over mijn leven als homo en over mijn seksuele verslaving.

God leerde mij wat het betekent elke dag – één tegelijk – op Hem te vertrouwen. Na drie maanden stuurde Hij een jonge man op mijn weg die ik vroeger nota bene zelf tot Christus had gebracht. Hij vroeg me in alle eerlijkheid of hij bij mij mocht intrekken. Eerst verzetten ik me ertegen, want die jongen was nu precies het type dat ik zo aantrekkelijk vond. Ik was volstrekt open tegen hem en vertelde hem alles over mijn innerlijke strijd en nederlagen. Niettemin volhardde hij in zijn verzoek. Ook hij zocht hulp. Niet tegen homoseksuele verleidingen: zijn worsteling betrof heteroseksuele zonden. Als hij een mooie vrouw zag, ging hij voor de bijl. Voor het eerst in mijn leven ervoer ik de zegen van een relatie waarin mensen zich kwetsbaar opstellen en elkaar verantwoording afleggen. Samen begonnen we een kleine bijbelstudiegroep en sloten we ons aan bij een niet al te grote kerk. Vijf jaar brachten we samen door. Toen trouwde hij en verhuisde. In die tijd leerde ik veel over de kracht van een relatie waarin Christus centraal staat en die niet erotisch gericht is. Wij hielden van elkaar op de manier zoals God wil dat wij elkaar liefhebben. Deze man leerde me dat, al was ik geen man zoals veel andere mannen, ik toch net zo man was als hij. Het feit dat ik gevoelig en creatief ben en niet van sport houd, maakt me niet minder. Ik leerde dat ik van God zuivere talenten heb ontvangen om aan anderen te geven.

Vrij van de obsessie

In die tijd deed ik mijn winst met hulpverlening in een kerk waar men veel met homoseksuelen te maken heeft. De Heilige Geest bevestigde mij dat Hij mij ondanks alles nooit had losgelaten. Ik ontdekte op welke terreinen Hij genezing wilde geven. Met de hulpverlener sprak ik mijn vroegere (homo)seksuele ervaringen door. We gingen de confrontatie aan met mijn donkere verleden. We benoemden mijn zonden concreet, brachten ze stuk voor stuk aan de voet van het Kruis en baden tot God.

Geleidelijk drongen zich minder dwangmatige gedachten aan mij op. Tot dan toe had ik me er een gevangene van gevoeld. Ik leerde hoe ik moest omgaan met mijn beschadigde emoties, die mij tot verkeerde seksuele praktijken hadden gebracht. Ik ontdekte dat ik wanhopig op zoek was geweest naar liefde, die mijn vader en broer me onthouden hadden. Vooral daardoor was ik gaan geloven dat ik als man faalde. De idee incompleet te zijn, had mij erop gefixeerd seksuele relaties met jongens en mannen te zoeken.

Al die jaren had ik liefde en seksualiteit door elkaar gehaald. Bij mij was mijn hang naar homoseksualiteit een emotioneel probleem, geen alternatieve leefstijl. Als ik daarin had volhard, was ik er tenslotte kapot aan gegaan. Jezus zelf zegt het zo: „De dief komt alleen om te stelen, te doden en te vernietigen. Maar Ik ben gekomen om te zorgen dat zij leven hebben, leven in overvloed” (Joh. 10:10). Zo ervaar ik het nu ook.

Voor mij is genezing een proces. Het voltrekt zich elke dag, waarschijnlijk tot het moment dat ik sterf. Maar ik word niet langer beheerst door een seksuele obsessie

Voor mij is genezing een proces. Het voltrekt zich elke dag, waarschijnlijk tot het moment dat ik sterf. Maar vandaag de dag word ik niet langer beheerst door pornografie, homoseksuele relaties en dwangmatige masturbatie. Jongens en mannen oefenen minder aantrekkingskracht op mij uit. Ik heb gezonde relaties ontwikkeld met zowel mannen als vrouwen. Soms worstel ik nog tegen verleiding. Maar ik weet dat ik ook nee kan zeggen. Ik heb een keuze. Omdat ik bevrijd ben van seksuele obsessie ben ik vrijer dan ooit. Satan had mij mijn leven afgenomen. Christus gaf het mij terug.

Onderliggende crisis

Vijf jaar geleden voelde ik mij door God geroepen om zelf hulp te gaan bieden. Ik schreef een aantal songs om mensen te bemoedigen die met seksuele verslaving worstelen. Momenteel geef ik seminars over dat onderwerp en spreek ik voor kerken en scholen. Ik leid verschillende groepen om christenen te ondersteunen die ervoor uit zijn gekomen dat zij homoseksueel zijn. Uit het hele land krijg ik brieven. En mijn familie? De onderlinge verhouding is nog niet helemaal hersteld, maar toch. Mijn zuster heeft psychologische hulp gezocht. Mijn broer en ik werken eraan om op een normale manier met elkaar te communiceren. Mijn vader is in vol vertrouwen op God overleden. Als ik thuis kwam, omarmde hij me en zei dat hij van mij hield. Hoe vaak hij me niet vertelde dat hij trots op me was. Tien jaar nog kregen we van God om als verzoende mensen met elkaar om te gaan. Met mijn moeder heb ik nu een open relatie.

Er bestaat geen instant-oplossing voor pijnlijke problemen zoals die van mij. Ik ontdekte dat seksuele verslaving niet zoveel verschilt van andere ontsnappingsroutes om onzekerheid en pijn te vergeten. De sleutel tot mijn herwonnen vrijheid was het geloof in de volmaakte liefde van mijn hemelse Vader en de koestering van andere christenen. Met de hulp van de Heilige Geest kwam ik tevoorschijn uit het donker van mijn schaamte en ging ik als homofiel mens in het licht van Christus staan. Ik begrijp nu dat mijn identiteit in Christus ligt. Als men vraagt wie ik ben, antwoord ik niet langer dat ik homoseksueel ben. Dat herken ik als een leugen die satan mij wil doen geloven. Ik antwoord nu dat ik in Christus een nieuwe schepping ben en volwaardig zoon van de grote Koning. Pas daarna kan mijn seksuele geaardheid ter sprake komen. Dankzij de opstandingskracht van Jezus kreeg ik nieuwe doeleinden en kan ik mijn leven positief richting geven. Mijn seksuele oriëntatie is nu in de eerste plaats gebaseerd op wie ik in Christus ben en niet op mijn gevoelens. Ik prijs God dat ik mocht ontdekken dat ik niet de enige ben die worstelt. Er zijn mensen in mijn gemeente die een arm om mijn schouder slaan en willen dat ik dat bij hen doe. Wij lachen met elkaar, maar kunnen ook samen huilen. En we zien dat God mensen verandert.

Mike Franklin woont in New York. Zijn werkelijke naam luidt anders. In het recente verleden heeft hij bij publiciteit agressiviteit ervaren van homoactivisten, reden waarom hij met wijsheid met openbaarheid wil omgaan. Naam en adres van Mike zijn bij de redactie bekend. Aan Mike gerichte brieven zullen aan hem worden doorgestuurd.

[IN KADER]

Zoek God én de gemeente

Voor Mike Franklin ligt de diepste oorzaak van zonde in de mens zelf: „Want allen hebben gezondigd...” (Rom. 3:23). Hij wil dan ook niet beginnen met strijd tegen symptomen. Zonde is voor hem méér dan het maken van verkeerde keuzen, méér dan het verliezen van zelfbeheersing, méér dan zelfvernietigend gedrag. Zonde is onafhankelijk van God willen zijn, op eigen houtje je geestelijke pijn willen verlichten. Sinds de zondeval leven bij elk mens onvervulde verlangens. In elke ziel zit een gat. Mensen lijden onder eenzaamheid, niet begrepen zijn, gebrek aan harmonie. Ga je met die pijn naar God of naar jezelf? Beslissend is of je al je wensen vervuld wilt zien en of je alle pijn wilt vermijden. Zo ja, dan liggen seksuele zonden op de loer. Bij seksuele verslaving gaat het er daarom niet alleen om hoe je met je seksualiteit omgaat. Seksuele verslaving is een bijproduct van iets anders, een zoeken van intimiteit en geluk bij jezelf in plaats van bij God.

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

Natuurlijk mag het probleem niet versimpeld worden, alsof niet vaak ook deskundige hulp nodig is. Maar het proces van genezing begint bij het versterken van je relatie met God. Leeft het voor je dat je in Christus een 'nieuw mens' bent? Tegenover de Heilige God ben je in jezelf slechter dan je ooit voor mogelijk hield. Tegelijk ben je in Christus meer geliefd en geaccepteerd dan je ooit kon dromen. Naarmate je vreugde in God toeneemt, vermindert het plezier in zonde. Bestrijd zonde daarom altijd op het niveau van de motieven. Mike bepleit dat christenen hun seksuele strijd niet geheim moeten houden. Dat geldt heteroseksuelen en homoseksuelen beide. Gevoelens van verlangens en moedeloosheid, pijn en eenzaamheid kunnen in een kleine vertrouwde groep worden gedeeld. Anderen kunnen dat hun liefde tonen. Via hen wil Christus iets van Zichzelf laten zien.

Diepe verbondenheid vormt nadrukkelijk onderdeel van het genezingsproces. Begin met het in vertrouwen nemen van één persoon. Geef elkaar tederheid, meeleven, liefde. Daarin steekt niets seksueels. Loop je dan niet tegen teleurstellende ervaringen op? Misschien wel. Maar waarschijnlijker is dat de kerk meer begrip en meeleven zal tonen dan je ooit voor mogelijk hield.

De visie op bestrijding van seksuele verslaving, zoals hier verwoord door Mike Franklin, vindt men terug bij onder meer de Tenth Presbyterian Church in Philadelphia en de Redeemer Presbyterian Church in New York.